No. 530. **DE TIJD.** 1849.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon droit.

Deze COURANT verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is *f* 4,50; voor de buitensteden *f* 5,50; franco door het geheele Rijk. *Brieven, Gelden*, enz. FRANCO te adresseren aan het Bureau dezer COURANT.

ZATURDAG. 13 JANUARIJ.

Advertentien van *Zes* regels en daar beneden worden tegen *f* 1,00 geplaatst; meer dan *Zes* regels tegen 15 cents per regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 35 cents zegelregt betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 12 Januarij.

V.

Het ligt in den aard der zaak, dat revolutiën worden tot stand gebragt door eene kleine minderheid; hetzij dat de meerderheid verrast wordt, hetzij dat zij onverschillig of toejuichend begaan laat. Maar is de omwenteling eenmaal volbragt, dan treden allen in het strijdperk om haar te regelen. De minderheid, zij, die het werk aanving, voltooide, en er uitsluitend de vruchten van plukken wil, wordt op zij geschoven, en er wordt uit de wanorde, naar gelang van omstandigheden, een beginsel genomen, waarop de nieuwe orde, hetzij dan ook gebrekkig, zal worden opgebouwd.

Deze gewoonlijke loop van zaken ondervond bij de laatste omwentelingen meer dan gewone tegenkanting. De minderheid, die zich handhaven wilde tegen de meerderheid, vond daartoe gelegenheid in den grooten schok, die de maatschappij beroerd, alle banden losgerukt, en alle kwade beginselen in een bedriegelijk schitterend licht geplaatst had. De volken waren ontsteld, beangstigd en verblind door de vervaarlijke en wonderlijke vlugt, die de revolutie genomen had. De minderheid hield de revolutie *en permanence*, ten einde, na de politieke orde te hebben afgebroken, ook de maatschappelijke omver te werpen. Dan hoe meer dat doel duidelijk werd, hoe krachtiger en wanhopiger de pogingen waren om dat goddeloos plan te volvoeren, hoe meer er licht kwam in de bevolkingen, hoe meer zij zich afscheidden van de revolutie, hoe meer zij zochten naar een anker, waaraan zich vast te houden, hoe meer zij zich zamenschaarden, om hetzij door onwil of door openlijk verzet de maatschappij voor algeheele verwoesting te behoeden.

Bij de godsdienstige lieden en de voormalige gouvernementspartijen voegden zich weldra de constitutionneele oppositiën en zelfs de gematigde republikeinen, om door vereeniging van aller krachten dat vervaarlijke monster der revolutie te breidelen, dat naauwelijks op het eene punt geveld, op een ander met nieuwe kracht herleefde, om in wreedaardiger uitspatting hare vernielingen aan te rigten.

De nood was buitengemeen groot en gewigtig, om eene vereeniging van krachten tot stand te brengen, die zulke elkander strijdige en vijandige bestanddeelen bevatte. Maar de uitspatting had niet alleen die vereeniging mogelijk gemaakt, zij deed haar onvermijdelijk worden, zoodra de maatschappij bedreigd was, omdat allen belang hebben haar te behouden.

Er veropenbaarde zich bijna overal een zucht naar reactie bij de bevolkingen, die hen liever het juk van een despoot deed verlangen, dan langer gebukt te gaan onder de tyrannij der anarchisten. De gouvernementen hebben daarvan tot dusverre een voorzigtig gebruik gemaakt. Zij hebben zich weten te beteugelen op die helling der reactie, en zijn blijven staan op het punt, waar de begrippen van onze eeuw de gouvernementen willen hebben gevestigd. Zij zijn het voorbeeld van Pius IX gevolgd, en schijnen in opregtheid gewenschte verbeteringen en liberale beginselen in toepassing te willen brengen. Zij hebben zich daardoor gesterkt, de vrienden van orde en vrijheid vaster aan zich aangesloten, en zich alzoo eene partij gevormd, die, als zij eensgezind kan blijven, magtig is, om ten minste tijdelijk de materiëele rust te handhaven. Het overige moet afhangen van den weg, dien de staatsmannen van Europa zullen inslaan, ten einde de maatschappij op goede grondslagen gevestigd te houden. Mogen zij daartoe den tijd benuttigen, dien de goddelijke Voorzienigheid hun verleent.

Een der opmerkingswaardige verschijnselen van den tijd is de reactie der provinciën tegen de hoofdsteden. Zij is vooral zigtbaar in Frankrijk en Oostenrijk, maar is ook in Pruissen waar te nemen.

De groote centralisatie, die al de draden van een gouvernement zóó op één punt bragt, dat zij dáár alléén konden worden bewogen, doodde daar buiten alle initiatief met alle zelfstandigheid, en had dit ten gevolge, dat 20 tot 30 duizend stoute revolutionnairen van eene hoofdstad het in hunne magt hebben gehad, om over het geheele land en over millioenen hunner landgenooten, in hetgeen hun het dierbaarst is, willekeurig te beschikken. Dat die toestand ondragelijk is en voorziening eischt, behoeft geen betoog. Wij hopen, dat de gebeurtenissen van het afgeloopen jaar voor de gouvernementen eene les zullen zijn, maar vreezen, dat zij, hoe duidelijk zij het gevaar aantoont, desniettemin in dit opzigt, gelijk in vele andere niet genoegzaam zal worden gevoeld. Intusschen het is de pligt der bevolkingen buiten de hoofdsteden, uit zucht tot zelfbehoud, bij de gouvernementen op *decentralisatie* aan te dringen.

Met genoegen lezen wij in het *Journal des Débats*, dat nog niet geheel van die waarheid doordrongen schijnt, dat de departementale raden van Frankrijk eenparig dit jaar eene poging hebben gedaan, om zich eenigerwijs van Parijs los te maken. Er is alzoo een begin gemaakt, om die gewigtige vraag in ernstige overweging te doen nemen.

De Fransche bladen gaan steeds voort met het mededeelen van belangwekkende herderlijke brieven der Fransche kerkvoogden. Aan een derzelve, die van den kardinaal-aartsbisschop van Bourges, aan de Pastoors van zijn Diocees gerigt, ontleenen wij de volgende zinsneden:

»Even als ik zijt gij smartelijk getroffen door den toestand van den H. Vader; gij wedijvert met uwen bisschop in geestdrift, opoffering en liefde voor het verheven hoofd der Kerk, en uwe gebeden gepaard met de zijne, klimmen op met die van uwe kudde tot den oppersten Herder, om den dag, die een einde zal maken aan de beproevingen en angsten, te bespoedigen. Doch, zeggen wij het, in afwachting, dat de storm bedare, en dat eene kalmte herboren worde die den Vicaris van Jesus Christus toelaat terug te keeren naar die stad, welke alleen door zijne tegenwoordigheid de Koningin en de heerscheresse der natiën is, legt de waardigheid van onzen welbeminden Vader en Opperpriester ons nog eene andere verpligting op, welke te goed zal begrepen zijn om niet met heiligen naijver vervuld te worden. Het betaamt dat het gansche gezin voorzie in de behoeften van den algemeenen Vader, die tevens de behoeften der geheele Kerk zijn. De bron der inkomsten van Pius IX is voor het oogenblik opgedroogd, daar moet in voorzien worden door eene vrijwillige opbrengst, eene schatting der godsvrucht, eene belasting van het hart. Van het eene einde der katholijke wereld tot het andere kan er in dit opzigt slechts eene gedachte, een geestdrift bestaan. De geestelijkheid en de geloovigen van het diocees van Bourges zullen niet achter blijven, zij zullen, ik ben er van verzekerd, van de eersten willen wezen, omdat ik de gevoelens ken, waarmede zij bezield zijn. Zonder twijfel, de tijden zijn moeijelijk; de middelen zijn hoogst beperkt; de omringende behoeften zijn talloos, en dikwijls ontbreken de hulpmiddelen om die te gemoet te komen. Maar voor zulk een magtige beweegreden verdwijnen alle bedenkingen; het is niet mogelijk zich te onttrekken aan eene edelaardige medewerking; geen offer is te kostbaar. Men zal dus geven van zijne armoede zelve, en met vreugde. Het penninkske van den arme moet niet versmaad worden, het heeft voor God zijne waarde; het zal die ook hebben voor hem, die op aarde Zijn vertegenwoordiger is. Dat ieder een offer brenge naar de mate van zijn vermogen; dat hij zelfs meer doe, slechts gehoor gevende aan zijne liefde.

»Ik behoef u niet te doen gevoelen hoe noodig het is, dat men met den meesten spoed te werk ga. Zoo wij slechts weinig vermogen, haasten wij ons toch ten minste, opdat dit nieuw bewijs van achting zijne waarde ontleenende aan het gunstige oogenblik zelve, eene vertroosting te meer brenge aan het grootmoedig hart dat door ondankbare kinderen met zooveel bitterheid is gedrenkt geworden. Z. H. zal met welwillendheid die geringe schatting ontvangen als een onderpand van al de gevoelens en van al de heilwenschen, welke ik bereids aan haar heb opgedragen, toen ik mij met mijne dierbare medearbeiders en al mijne geliefde diocesanen nederboog voor deze opperste waardigheid, welker edele verhevenheid, door de bezoekingen verheerlijkt, zich nog eerbiedwaardiger en heiliger vertoont aan onze blikken. Onze onsterfelijke opperpriester zal zijne kinderen zegenen, en zijne handen openende, die vol genade zijn, zal hij ons door dien apostolischen zegen, het onderpand der goddelijke barmhartigheden, het honderdvoud teruggeven, van al wat wij zullen gedaan hebben, om een vromen pligt te vervullen, eene heilige schuld te voldoen."

Bij besluit van Z. M., dd. 11 Januarij, zijn benoemd tot leden der Eerste Kamer van de Staten-Generaal:

Voor de provincie *Noord-Brabant*: Jhr. L. J. B. van Sasse van Ysselt; Jhr. Mr. M. A. J. van der Beken Pasteel; Mr. L. A. Lightenvelt; B. Verheij van den Bogaard; J. C. van Mierlo, HEz.

Voor de provincie *Gelderland*: H. I. C. I. baron van Heeckeren van Enghuizen; Mr. C. S. W. J. baron van Nagell van Wisch; Jhr. Mr. C. E. J. F. van Nispen van Pannerden; H. W. baron van Aylva van Pallandt van Waardenburg en Neerijnen; Mr. H. F. van Meurs.

Voor de provincie *Zuid-Holland*: Jhr. Mr. D. T. Gevers van Endegeest; M. A. F. H. Hoffman; Mr. J. M. Philipse; Jhr. P. H. baron Taets van Amerongen tot Natewisch; D. Blankenheijm; O. B. 't Hooft; Jhr. Mr. R. F. baron Groeninx van Zoelen.

Voor de provincie *Noord-Holland*: A. F. Insinger; F. van der Oudermeulen; Mr. C. Diemont; H. van Beeck Vollenhoven; J. Corver Hooft; D. Borski.

Voor de provincie *Zeeland*: Mr. W. C. M. de Jonge van Ellemeet; Mr. C. van der Lek de Clercq.

Voor de provincie *Utrecht*: Jhr. Mr. J. C. Martens van Sevenhoven; Mr. J. W. H. Bosch.

Voor de provincie *Friesland*: L. G. A. graaf van Limburg Stirum; Mr. S. van Welderen baron Rengers; Jhr. G. R. G. van Swinderen.

Voor de provincie *Overijssel*: Mr. A. J. Vos de Wael; Mr. W. H. Cost Jordens; J. D. C. baron van Heeckeren van Wassenaer.

Voor de provincie *Groningen*: Mr. J. F. Freseman Viëtor; Mr. H. J. Engelkens.

Voor de provincie *Drenthe*: Mr. W. J. Tonckens.

Voor het hertogdom *Limburg*: L. Beerenbroek; P. Regout; G. J. de Rijk.

Z. M. heeft bij een ander besluit van dezelfde dagteekening den minister van binnenlandsche zaken gemagtigd om de leden der nieuwe *Eerste* en *Tweede* Kamer der Staten-Generaal op te roepen tegen Dingsdag den *dertienden* Februarij aanstaande, ten einde alsdan de opening der nieuwe Kamer kunne plaats hebben.

Door de Fransche regering besloten zijnde, de resolutie van 10 Junij 1848, bij welke premien van uitvoer ten behoeve van zijden waren, wollen stoffen en garens worden toegekend, met den 31 December ll. buiten werking te stellen, zoo heeft, ingevolge officiële berigten uit Berlijn, deze intrekking ook de opheffing van de door het genoemde Fransche besluit van 10 Junij uitgelokte tariefverhooging in de Staten der Duitsche tolvereeniging ten gevolge gehad. (*S. C.*)

'sGRAVENHAGE, 11 Jan. Het heeft H. K. H. Mevrouw de prinses van Oranje behaagd, aan de vereeniging van den H. Vincentius de Paula, te Zwolle, eene aanzienlijke bijdrage te doen geworden, als prijs in de verloting ten behoeve dier vereeniging.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 10 Jan. Uit vele departementen komen petitien aan, welke er met nadruk op aandringen, dat de nationale vergadering een einde make aan hare werkzaamheden. Men zal nu spoedig weten, wat de Kamer beslissen zal; want overmorgen zal over het voorstel van den heer Rateau beraadslaagd worden, die de aanstaande verkiezingen op 4 Maart wilde bepaald hebben. Eene aanzienlijke meerderheid wil, naar het schijnt, dat de Kamer reeds nu het tijdstip bepale waarop zij uiteen zal gaan. Van de organieke wetten zal men er nog zoo veel mogelijk bediscussieren.

Ieders aandacht houdt zich thans bezig met de vraag,

aan wie het vice-presidentschap zal worden opgedragen. Sommige leden der linkerzijde verlangen den heer Odilon Barrot, onder voorwaarde dat de heeren Dufaure, Vivien en Lamoricière in het kabinet treden.

— Het door den heer Guizot geschreven werk, over de democratie in Frankrijk, is reeds in den handel verkrijgbaar gesteld. Het werk is verdeeld in de volgende hoofdstukken: Van waar komt het kwaad. — Van het gouvernement onder een democratischen regeringsvorm. — Van de democratische republiek. — Van de socialistische republiek. — Welke zijn de wezenlijke en noodwendige elementen der maatschappij in Frankrijk. — Staatkundige voorwaarden voor den maatschappelijken vrede in Frankrijk. — Morele voorwaarden voor den maatschappelijken vrede in Frankrijk. — Besluit.

Alle Parijsche dagbladen, die het werk onder hun oog gehad hebben, verheffen eenparig de letterkundige en wijsgeerige waarde van het werk, welke nog wordt verhoogd door de buitengemeene kalmte van den stijl. De heer Guizot heeft zijne vorige grootheid voorbij gezien om zich alleen met het kwaad bezig te houden, dat aan de maatschappij knaagt.

ENGELAND.

LONDEN, 10 Januarij. Naar het voorbeeld van de hoogeschool van Cambridge, zullen ook op die van Oxford belangrijke wijzigingen worden gebragt in het stelsel van opvoeding, hetwelk zij tot heden toe had gevolgd. Het aantal collegiën zal vermeerderd worden met die van verscheidene wetenschappen, welke daar vroeger niet gedoceerd worden.

DUITSCHLAND.

KEULEN, 11 Jan. Het Pruisische regerings-blad van 9 dezer, bevat de volgende verklaring:

„Het ontwerp van een toltarief voor het geheele Duitsche rijk, dat door afgevaardigden van den handelsstand uit de Duitsche zeehavens en eenige binnen 's lands gelegen steden in den herfst van het vorige jaar te Frankfurt in gereedheid gebragt en aan de Duitsche rijks-vergadering overgelegd is, ten einde deze bij de beraadslagingen over het door haar vast te stellen Duitsche toltarief daarop zou acht slaan, heeft de belangstelling van den handel en de nijverheid in Duitschland in hooge mate tot zich getrokken. Als de uitdrukking van de inzigten van een deel des Duitschen handels omtrent het vraagstuk der tolregten, mag dat stuk op zoodanige belangstelling ten volle aanspraak maken, maar deze is nog hooger gestegen doordat men van verschillende kanten verondersteld heeft, dat dit ontwerp meer dan de bloote uitdrukking van gevoelens van bijzondere personen en bestemd zou zijn, om tot grondslag te strekken voor het regerings-ontwerp van een algemeen Duitsch toltarief. Dit beweren intusschen, hetwelk reeds levendige bezorgdheid opwekt en tot dringende tegenschriften aanleiding gegeven heeft, is ongegrond. Even als in dit ontwerp slechts de belangen van een deel des handels voorgestaan en deze als de belangen van geheel Duitschland voorgedragen worden, eveneens zijn ook in andere insgelijks slechts van bijzondere personen uitgaande stukken, van andere standpunten en ter verdediging van verschillende andere bijzondere belangen, tegenovergestelde voorstellen gedaan en ter overweging aanbevolen Het eerstbedoelde ontwerp zoowel als deze voorstellen zijn goede bouwstoffen voor de bearbeiding van een nieuw tarief; maar noch uit het eerste, noch uit de laatste, kan eenige gevolgtrekking afgeleid worden ten aanzien van de bepalingen van het toekomstig tarief."

— Zie hier het antwoord door den Aartsbisschop van Keulen gegeven aan de deputatie der Pius-Vereeniging welke Z. Hw. verzocht had die Vereeniging onder zijne bescherming te nemen:

»Het mij van wege de geachte Pius-Vereeniging door eene deputatie ter hand gestelde verzoek van heden, waarin men wenscht dat ik het Protectoraat over deze vereeniging en de met haar verbonden Pius-vereenigingen in het aartsbisdom op mij zal nemen, is mij met genoegen geworden, en ik spoed mij de bereids aan de deputatie gegevene toezegging te bevestigen door de verklaring, dat ik volgaarne bereid ben, het protectoraat over uwe vereeniging aan te nemen en hetzelve hiermede aanvaarde. Ik doe zulks met levendige vreugde zoowel uit pligtgevoel en in overeenstemming met de besluiten der onlangs te Wurzburg verzamelde bisschoppen van Duitschland, die de zegenrijke werkzaamheid der Vereenigingen erkennen, als uit eene opregte genegenheid, welke mij beziel voor ieder goed werk, dat in het mij door den Heer aanvertrouwd diocees aangevangen wordt.

Immers het kan de Kerk en de geestelijke overheid niet anders dan tot hooge tevredenheid strekken wanneer al hare trouwe kinderen, die het goed meenen met hunne moeder zich in vereeniging zamenvoegen, om onder hare zegenrijke bescherming, alles goeds, groots en edels te verrigten en te bevorderen, en aan hare hand de groote vragen, welke in Staat en Kerk en in onzen maatschappelijken toestand den tegenwoordigen tijd zoo diep bewegen, door een eendragtig streven, tot eene grondige en heilzame oplossing te brengen. Dat ook gij besloten hebt van uwe zijde daartoe krachtdadig medewerken, daartoe wensch ik u opregtelijk geluk en Gods zegenrijken bijstand. Tevens wensch ik levendig dat alle andere katholijke vereenigingen welke reeds binnen den omtrek van het diocees gevestigd zijn, zich aan uwe schoone vereeniging aansluiten en dat er overal waar die nog niet bestaan, nieuwe vereenigingen in het leven geroepen worden. De medewerking der geestelijken, welke gij tot dit einde wenscht, zal u, gelijk ik gerustelijk vertrouw, nergens ontbreken; want ik ben overtuigd van de geestelijkheid van mijn diocees dat ieder waardig pastoor en priester zich met liefde beijveren zal, om de geloovigen aangaande den aard dezer vereenigingen, derzelver doel en strekking te onderrigten en de stichting en bevordering derzelve op alle plaatsen waar zij ontstaan of reeds aanwezig zijn, door raad en deelname te ondersteunen.

»Het zal mij verheugen door de Pius-vereeniging der aartsbisschoppelijke stad, zoo ik hoop en wensch, zeer spoedig als middelpunt van talrijke over het gansche aartsdiocees verbreide vertakte vereenigingen onder hare krachtige medewerking en in een naauw verband met dezelve, de groote belangen onzer heilige godsdienst en door deze de algemeene welvaart in Kerk, Staat en Huisgezin, voortreffelijk bevorderd te zien. In dien zin is aan de werkzaamheid uwer vereeniging een ruim veld geopend, 't welk gij met des te grooter ijver en met de hoop van des te gelukkiger uitkomst bebouwen zult, als de nieuwe door den koning verleende staatsregeling in de regten en vrijheden, welke zij der Kerk en haren belijders toekent, daartoe eene onbeperkte ruimte en ongestoorde veiligheid aanbiedt. Onder het schild van de bepalingen der nieuwe grondwet is aan uwen ijver eene vrije ontwikkeling en een beschermde werkkring gewaarborgd.

»Doch nog is deze waarborging niet tegen alle wisselvalligheden verzekerd. De nieuwe constitutie moet nogmaals aan eene herziening onderworpen worden. Dit is een allergewigtigst werk, tot welks vreedzame volvoering alle goede burgers en katholijken verpligt zijn mede te werken. Voor zooveel dit werk betreft, heb ik bereids, bij gelegenheid der eerste tot zamenstelling der nieuwe constitutie te doene keuzen, in mijn den 20 April van het vorige jaar aan mijne hoogwaardige geestelijkheid gerigte aanspraak, mijn gevoelen te kennen gegeven, en het is derhalve voldoende, die woorden thans bij de op handen zijnde nieuwe verkiezingen, allen geestelijken en geloovigen in het geheugen terug te roepen. Wat ik toen onderrigtend en opwekkend sprak, geldt ook thans in zijne volle beteekenis — zelfs nog in hoogere mate, daar het er nu om te doen is, dat, wat ons in de nieuwe constitutie aan zoo lang gewenschte regten en vrijheden verkregen en gewaarborgd is, voor alles te behouden en duurzaam te verzekeren en tot stand te brengen.

»Daartoe door de keuze van eerlijke kiezers en afgevaardigden uit alle krachten mede te werken, zal ook voor uwe vereeniging en de met haar verbondene zijtakken, de eerste en gewigtigste taak zijn. Daarom zult gij die taak bij de op handen zijnde verkiezingen met ijver bevorderen, zoowel in uwe eigene vereeniging als in verdere kringen. Niemand blijve bij het verkiezingswerk achter. — Kiest allen — en kiest mannen, die de beteekenis van het verheven werk, waartoe zij zullen gezonden worden, duidelijk inzien, het gewigt der hun opgedragen zending levendig beseffen, die bekwaam en bereid zijn om die met ernst en geweten, met moed en oordeel, zonder egoisme of partijzucht tot volvoering te brengen, eerlijke, loyale, knappe mannen; die het tevens opregt en goed meenen met den koning zoowel als met het volk, met Kerk en Staat, met orde en wet, met God en de menschen, opdat door het ten einde gebragte werk eere zij aan God en den menschen vrede.

»*Keulen*, 7 Januarij 1849. »De Aartsbisschop van Keulen † JOANNES."

WEENEN, 8 Jan. Graaf Stadion heeft zich in den landdag te Kremsier met kracht verzet tegen het paragraaf der grondregten, aldus luidende: »Alle magten van den staat gaan uit van het volk." Graaf Stadion ziet in deze woorden een inbreuk op het monarchaal beginsel.

— Thans is alhier het officiele berigt ontvangen dat vorst Windischgratz in den middag van 5 dezer zonder slag of stoot in Ofen en Pest is binnengetrokken.

— Om zich een juist denkbeeld te vormen van het uitgestrekte grondgebied dat vroeger onder de kroon der Cesars van het Westen is vereenigd geweest, behoort men het in drie volkomen onderscheidene streken af te deelen.

De eerste bevat de als zuiver duitsch beschouwde landen, met eene bevolking van 38,000,000 zielen, als ten Noorden: Hanover, Sleeswijk, Holstein, de beide Mecklenburgen, Saxen, de Staten die het oude Landgraafschap Thuringen, Keur-Hessen enz. bevatten; ten Zuiden: de koningrijken Beijeren en Wurtemberg en de groothertogdommen Baden en Hessen-Darmstadt.

De tweede streek bevat de Erf-Staten van Oostenrijk, te weten: Bohemen, Moravie, het eigenlijke Oostenrijk, Stiermarken, Carinthië, Carniol, Tijrol, en het kustland van de Adriatische zee; te zamen met meer dan 12 millioen inwoners: waarvan een aanzienlijk gedeelte tot het Slawische ras behoort. Deze streek is het nu, welk men uitsluitend in de duitsche confederatie wil opnemen, ten einde aan Pruissen, dat niet meer dan 16 à 17 millioen zielen telt, een overwigt van getal-sterkte te geven. Deze streek behoort echter sedert eeuwen aan het thans zoo genoemde keizerrijk Oostenrijk, en is als zoodanig door eeuwenheugende banden verknocht aan de derde streek.

Deze bevat nagenoeg 26,000,000 zielen in Italie en Gallicië en in de oeverstaten van den Donau die aan Hongarije waren toegevoegd. Op die verschillende bevolkingen telt men 5 millioen Italianen, 5 millioen Polen en Rusniaken die door Gallicië verspreid zijn. De schoone oeverlanden van den Donau, welke de Duitsche wapenen, door drie eeuwen van bloedigen strijd aan de Turken ontweldigd hebben, zijn alzoo een wezenlijk aanhangsel van Duitschland onder den schepter van Oostenrijk. Die landen worden bewoond door 5,000.000 Hongaren, 2,000,000 Romanen of Walachen, 1,500,000 Duitschers en 7,000,000 Slawen; namelijk 3,000,000 Slawen, 2,000,000 Serviers, 1,000,000 Rusniaken en 1,000,000 Kroaten.

Al die landen, waren, zoo als wij gezegd hebben, aan Hongarije toegevoegd; maar toen de Hongaarsche volksleiders zich van de heerschappij van het huis van Oostenrijk wilden losscheuren, namen al die bevolkingen de wapenen op, en vereenigden zich eenparig onder de Keizerlijke bannier. Wanneer alzoo, met behulp hunner trouwe wapenen, Hongarije zal ten onder gebragt zijn, zullen zij voor altoos daarvan afgescheiden blijven, maar zij zullen dan tevens ook in hunne besturen en regtbanken hunne nationale taal verlangen ingevoerd te zien. Een en ander maakt het zeer begrijpelijk waarom het Oostenrijksch gouvernement heeft geaarzeld om aangaande de aanmatigingen van de Frankforter vergadering een eindbesluit te nemen; immers de algeheele opname van zijne erflanden in de nieuwe Duitsche confederatie is voor Oostenrijk eene levenskwestie. Intusschen heeft het Oostenrijksche gouvernement in dit opzigt een stap gedaan, dien men beschouwen kan als een begin van uiting zijner denkwijze, door aan den rijksbestuurder en aan de Frankforter vergadering te doen verklaren, dat het die gewigtige vraagpunten, voortaan slechts langs den *diplomatieken weg* zal behandelen, hetgeen den vasten wil aanduidt, om ze te behandelen, niet in den boezem eener delibereerende vergadering, welker bevoegdheid het ontkent, maar met den Rijksbestuurder, en, bij gevolg, *van Mogendheid tot Mogendheid.*

ITALIE.

De laatste berigten van Rome loopen tot den 3 Jan. Zij zijn vol van verhalen van demonstratiën ter viering van de Constituante, en van toebereidselen voor de verkiezing van afgevaardigden, die daaraan deel zullen nemen.

De dagbladen der demagogie spreken van oneenigheden die tusschen de Kardinalen en het eerwaardig Hoofd der Kerk zouden zijn ontstaan. (Het zal wel niet noodig zijn onze lezers te waarschuwen tegen zoo grove logens. De radicalen bezitten eene zeer sterke verbeelding, maar zij is niet altijd even waarheidlievend.) Diezelfde dagbladen zeggen, dat te Rome eene breve is ontvangen, waarbij de H. Vader zich bereid verklaren zou om de door hem gedane concessiën te bevestigen, mits men niets meer vrage; en dat hij daarna in zijne hoofdstad wilde terugkeeren. Het is echter eene waarheid, dat de H. Vader, sedert zijn vertrek naar Gaëta niet in het minst onderhandeld heeft met de revolutionaire partij. In het kort, het zou geen einde nemen zoo men al de ongerijmdheden zou willen wederleggen, die door de Italiaansche bladen worden opgedischt.

De *Corriere Mercantile*, een der hevigste radicale bladen, bevat een brief uit Rome van den 1 Januarij, waarin men leest: »Heden zal het reglement voor de afgevaardigden ter constituante worden afgekondigd. Gisteren en heden volksfeesten. Een *Te Deum* is gezongen in de kerk *Del Gesu* om de afkondiging der constituante te vieren. De plegtigheid was indrukwekkend (?!)."

Betreffende den toestand van Rome bevat een dagblad het volgende:

»De waarheid begint zich te doen zien en de logens en huichelarijen der overwinnaars van den 16 November in het helderste licht te stellen. De ontbinding der Kamers was eene behoefte voor hen. In weerwil van de bedreigingen der tribunes, zouden de meeste afgevaardigden in hunne weigering hebben volhard, en indien men aan een aanplakbillet geloof mag hechten, dat den 28 December te Rome werd openbaar gemaakt, dan zouden zij voornemens zijn een nieuw ministerie te benoemen onder het voorzitterschap van den afgevaardigden Mayo, die in de laatste zitting de onbevoegdheid der Kamer had betoogd.

»In alle geval is het de vraag of de magt van Sterbini door zijn staatsraad meer kracht zal krijgen. Zijne daden en zijn dralen hebben zijne vijanden in getal doen toenemen. Men verkoopt thans openlijk te Rome zijn portret en zijne artikelen in de *Contemporaneo* onder den titel van *proces, vonnis en executie van P. Rossi*, gedecreteerd door Sterbini.

Wie regeert er thans werkelijk? Galletti blijft aan, zegt men, om de stoffelijke orde een weinig te beschermen; de senator Camerata verschuilt zich. Wat den armen Corsini betreft, die zijn ontslag heeft ingediend; het schijnt zeker, dat men van zijne doofheid en van zijn

80jarigen ouderdom deerlijk misbruik heeft gemaakt. Men verhaalt, dat hij besloten had Rome te verlaten, nadat de comedie was afgespeeld. Eene postchais met 6 paarden bespannen wachtte hem buiten de poort. Maar zijn plan tot ontvlugting werd verijdeld; desniettemin diende hij zijn ontslag in als lid der Junta.

De heer Mamiani heeft met groote letters aan het hoofd van de *Epoca* laten aankondigen, dat hij, sedert de installatie der Staats-junta het vast en onherroepelijk besluit genomen heeft van geen deel te maken van eenige ministerieele combinatie.

Wanneer men zich herinnert, dat de heer Mamiani een der meest invloed hebbende hoofden der beruchte vereeniging van Turijn was; wanneer men denkt aan zijn invloed en het aandeel dat hij heeft gehad in de zaken van Rome, dan moet men beseffen hoe veel beteekenend zulk eene verklaring is, die met zulk eene plegtigheid wordt afgelegd in een dagblad zoo als de *Epoca*, hetwelk altijd het officieele orgaan is geweest van den heer Mamiani, en dat, nog heden, benevens de *Contemporaneo*, de ijverigste verdediger is van het revolutionair ministerie.

Het kabinet heeft dus in eene proclamatie de Algemeene Vergadering der Afgevaardigden zaamgeroepen. Daarin wordt geen woord gesproken van de *Constituante*, maar dit doet niets ter zake en vermindert in geenen deele de onwettigheid der daad. Prins Corsini zijn ontslag gegeven hebbende als lid van de Staats-Junta, was deze dus niet voltallig meer. Vermits de Junta verkozen was door de beide kamers van het wetgevend ligchaam, was het noodig dat hij, die prins Corsini verving, met dezelfde formaliteiten werd verkozen. Maar er zijn geene Kamers meer; zij zijn ontbonden, gelijk men heeft aangekondigd, omdat zij geweigerd hadden over de *Constituante* te stemmen. De beide aanblijvende leden der Junta en de ministers hebben de partij gekozen van gezamelijk het oppergezag uit te oefenen.

In gemelde proclamatie wordt voorts de wet der noodzakelijkheid ingeroepen; men verklaart er in, dat Rome zonder bestuur noch instellingen is, en dat alle wettigheid moet zwichten voor de opperste wet van het algemeen welzijn. De bewindslieden erkennen alzoo, dat zij te midden van onwettigheid en regeringloosheid verkeeren, maar zij maken geene de minste melding van Pius IX, die toch alleen zijn volk van deze twee rampen verlossen kan.

De proclamatie is van den volgenden inhoud:

„Aan de bevolking van den Romeinschen Staat:

„De staats-junta heeft in overeenstemming met het ministerie, al hare zorg besteed aan de redactie der wet op de bijeenroeping der algemeene vergadering van afgevaardigden des volks, die door den geheelen Staat gevorderd en door het zwaarwigtige van onzen tegenwoordigen politieken toestand vereischt werd; zij heeft trachten te bewerken dat deze wet door de kamers werd aangenomen en uitgevaardigd, opdat de algemeene verkiezingen aan het land eene sterke regering zouden verschaffen, in staat om den dreigenden schok der verdeeldheid en aan de maatschappelijke ontbinding wederstand te bieden. Maar de junta en het ministerie hebben het beoogde doel niet kunnen bereiken.

„De Kamers hebben beweerd, dat, vermits het wettig aantal leden niet tegenwoordig was, zij deze wet niet alleen niet konden aannemen maar zelfs niet daarover beraadslagen. Eene andere moeijelijkheid ontstond uit de aftreding van den senator Prins Corsini, waardoor de junta van een harer leden beroofd werd. Aan den anderen kant werd de noodzakelijkheid steeds dringender en de gevaren dreigender, hoe langer de zaak werd uitgesteld.

„Door eenen maatregel uit te stellen die zich als eenig redmiddel opdeed, stortte men den Staat in het verderf en beantwoordde men niet aan het vertrouwen der natie. Diensvolgens hebben de overgebleven leden der junta en die van het kabinet begrepen, dat het hun pligt was de hinderpalen te overwinnen, en, na uitvaardiging dezer wet, voorloopig den last des bestuurs te blijven torschen, tot dat de vergadering zou zijn bijeengekomen.

„Wat dezen maatregel aan wettigheid mogt ontbreken wordt geregtvaardigd door de hoogste wet van het algemeen welzijn. Het volk kan niet zonder regering blijven. Een volk, dat over zijne eigene belangen wil raadplegen, moet gehoord worden. Daarom geven wij, voor het heil van het algemeen, toe aan de wet der noodzakelijkheid.

„Wij zullen voorloopig voortgaan de openbare zaken te besturen, door een ieder voor de aangelegenheden van zijn ministerie te zorgen en gezamenlijk te beraadslagen over al wat de bijzondere bevoegdheid van elk onzer mogt te buiten gaan.

„Beginnende met de meest noodzakelijke en gewigtigste handeling, te weten de bijeenroeping der constituerende vergadering, bevelen wij als volgt:"

(*Volgt het besluit tot bijeenroeping.*)

„Rome 29 December 1848.

„(Get.) F. CAMERATA, G. GALETTI, C. E. MUZZARELLI, C. ARMELLINI, F. GALEOTI, L. MARIANI, P. STERBINI, P. CAMPELLO."

De *Ami de la Religion* bevat de volgende beschouwingen over

DE REACTIE TE ROME.

Sinds anderhalve maand volgen wij met bezorgdheid en belangstelling, met hoop en smart de droevige gebeurtenissen, die te Rome voorvallen; en niets schijnt ons leerzamer en opmerkelijker dan de leering, die uit dat smartelijk schouwspel valt te trekken. De revolutionaire factie, aan haar zelve overgelaten, in het onbetwist genot van een gezag, dat haar was opgedragen door de vrees, en in stand gehouden door de zwakheid van welgezinde lieden, heeft ongestraft achtervolgens alle treden van trouweloosheid, opstand en gruweldaad kunnen afdalen. Zij heeft alle gewelddadigheden bedreven en misbruikt, van den zedelijken dwang tot den sluipmoord; zij heeft alle spitsvondigheden van het staatkundig sophisme uitgeput; allen schijn eener voorgewende wettigheid ingeroepen; en tot hare dienst gebezigd den gewapenden opstand, het oproer in de straten, de geruchtmakende manifestatiën der clubs, de drukkende beheersching der tribunes, den laster der drukpers, in één woord alle oorlogswerktuigen van het radicalisme.

En waartoe heeft haar dit alles gebragt? Dat zij Europa tot spot en Italie tot schande geworden is; dat zij de verontwaardiging en de verachting heeft opgewekt van al wie nog een regtvaardig en waarlijk liberaal hart in den boezem draagt, en tevens dat zij hare onmagt heeft doen zien en haren val voorbereid heeft, beladen met de verachting en afkeuring van de geheele wereld. Ziedaar eene van die vonnissen, welke de Voorzienigheid zich voorbehoudt tot tuchtiging van den onhandelbaren trots van hartstogtelijke demagogen! Wij hadden dit sinds de eerste dagen voorzien, en wij konden naauwelijks gelooven, dat de voltrekking van dat vonnis zoo spoedig volgen zou.

Het is genoeg met aandacht de brieven en dagbladen der zegevierende partij te lezen; het is genoeg de daden der bewindslieden en der Kamers na te gaan, om te zien, dat het schrikbewind reeds in kracht vermindert, en het uur eener heilzame reactie nadert; namelijk de reactie van het gezond verstand en van het goed regt. Er is namelijk niets dat van meer moedeloosheid getuigt dan de taal der democratische dagbladen. »*Het is*," zeggen zij, »*eene mislukte revolutie, die de kracht* »*niet heeft om verder voort te schrijden, en die zich* »*schaamt om terug te gaan.*" De zaken zijn zoo ver gekomen, dat »*ieder bevreesd schijnt voor zijn eigen* »*werk, en de verantwoordelijkheid van zijn standpunt* »*en van zijne pligten van zich af zoekt te werpen.*" Elders schijnt die spijt over de ondergane teleurstelling door in de beleedigende uitvallen tegen de hoofden der beweging. »Mamiani en Sterbini, zegt de *Pensiero* »van Genua, ofschoon met veel geest begaafd, hebben »eene kleingeestige ziel geneigd tot laffe vleijerij. Zij zijn »twee doctrinairen, twee liberale renegaten, zoodat wij »geen grooter geesel dan hen kennen voor de weder»geboorte van Italie, ons vaderland. Het is dus een ge»luk voor het Romeinsche volk en voor Italië, dat deze »beide eerzuchtigen eene staatkundige schipbreuk geleden »hebben."

Wat de Kamers betreft, de Hooge Raad gelijkt zichzelven niet meer, bij gebrek aan aanwezige leden. De raad der afgevaardigden ziet dagelijks het getal zijner vertegenwoordigers verminderen. In de zitting van den 26 der vorige maand zijn nog drie demissiën aan den president ingezonden, en die van den heer Lauro Lauri was vergezeld van eene opgave van de aanleidende oorzaak, daarin bestaande, dat die afgevaardigde zich onbevoegd en *ongemagtigd* rekende om over de zaak der Romeinsche constituante zijne stem te geven. Dat denkbeeld beheerscht het meerendeel der afgevaardigden, en al de tyrannij der tribunes wordt er toe vereischt om hen te beletten dit denkbeeld moedig uit te spreken.

Zeggen wij het echter openlijk: in weerwil van het dolzinnig geschreeuw der aanhangers van Canino, ondanks den toorn van Sterbini, hebben eenige sprekers het regt der Kamer in twijfel durven trekken om de constituante bijeen te roepen. Alstoen viel er een veel beteekenend tooneel voor. De staats junta had een wetsontwerp voorgesteld voor de verkiezing der constituerende vergadering, en Sterbini had het ondersteund met al de woede zijner welsprekendheid als volks tribuun. Een afgevaardigde waagde het te vragen wat het ministerie dacht over een geschrift, dat dien morgen aangeplakt en met den naam van Pius IX onderteekend was. (Het was namelijk het jongste protest des H. Vaders tegen de Junta). De minister van binnenlandsche zaken antwoordde schielijk, dat hij *zeer vele redenen had om te gelooven dat dit protest een ondergeschoven stuk was*. Welk een schandelijke logen! Welk eene lafhartige onbeschaamdheid!

Vervolgens ging men tot het wetsontwerp over. Mayr sprak van de onbevoegdheid der Kamer, die, zeide hij, geene verdere volmagt heeft dan binnen de grenzen door de grondwettige statuten afgebakend.

Sterbini sprong op van zijne plaats op het spreekgestoelte. »Hoe!" riep hij uit, »men spreekt nog van »grondwettige statuten? Men spreekt nog van wettigheid? »Is de Kamer niet roemvol verheven boven die dorre »wettigheid? Gij hebt den weg der noodzakelijkheid ge»volgd, en gij moogt er trotsch op zijn. Welnu, be»vinden wij ons niet in een dergelijk geval? Kent gij »de wenschen der clubs niet? Hebt gij niet de bijzon»dere brieven van onze provincien, die u met de wen»schen des volks bekend maken? Indien gij u niet aan»sluit bij de Junta en bij het ministerie voor de bijeen»roeping eener constituerende vergadering, dan zullen »de Junta en het ministerie uit eigen beweging hande»len ja, voorwaar, zij zullen uit zich zelven handelen! »Mijne heeren, keert niet naar uwe provincien terug; »beladen met de schande van de zaak des volks verlaten »te hebben! Gij zoudt u met ...... overladen. Ik wil »het woord niet uitspreken, maar gij verstaat mij."

Nu was het een verdoovend geraas en gejuich in de tribunen; de verwarring was ten top. Te vergeefs eischt de president stilte. Eensklaps sluipt een der afgevaardigden de raadzaal uit; en — de Kamer is gered; zij heeft niet meer het benoodigd getal om te beraadslagen. De zitting is opgeheven en de behandeling van het ontwerp uitgesteld. Die list was inderdaad kleingeestig en ellendig, maar hij deed desniettemin ten duidelijkste zien hoe groot de tegenzin der Kamer was om het demagogisch ministerie in zijne onmagtige buitensporigheden te volgen.

De Junta zelve, dat ellendig werktuig der revolutionaire driften, dreigt uiteen te barsten in de hand van hen, die haar hebben aangesteld. De oude prins Corsini beklaagt zich dat hij door zijne ambtgenoten is misleid. Het schijnt dat men hem ter onderteekening moet hebben aangeboden een ontwerp, waarop hij zijne aanmerkingen had gemaakt, en dat hij alleen goedkeurde onder beding, dat de door hem aangeduide wijzigingen daarin werden gemaakt. Galleti en Camerata hebben deze aanmerkingen in den wind geslagen en het stuk laten drukken met de onderteekening van den senateur voorzien, zonder dezen hiervan te verwittigen. Corsini heeft, zegt men, te midden van den stedelijken raad tegen deze onwaardige handelwijze geprotesteerd.

De burgerwacht begint insgelijks eene ernstige ontevredenheid aan den dag te leggen. Zij ziet thans in, dat zij in de manifestatien van den 19 deerlijk is misleid, en dit poppenspel, dat men met haar gespeeld heeft en hetwelk thans ontmaskerd is, stuit haar geweldig tegen de borst. Zij had zich tegen de anarchisten gewapend, en wilde deze uit Rome verdrijven; maar in stede hiervan dringt men haar eene constituante op, waarin zij geen het minst belang stelde, en ten opzigte van de vreemde opstandelingen, neemt het ministerie een besluit, waarbij het eene *commissie van bijstand* benoemt, *ten dienste der vreemde of Italiaansche ballingen, die zich te Rome bevinden*. Deze commissie heeft zich ten doel gesteld, gemelde vreemdelingen onderhoud te verschaffen of hunne reis huiswaarts te helpen bevorderen.

De considerans van gemeld besluit zijn hoogst merkwaardig. Men oordeele:

»Overwegende, dat onderscheiden ballingen, vreemde»lingen zijnde of behoorende tot andere Italiaansche sta»ten, zich binnen deze hoofdstad bevinden, geheel ont»bloot van middelen, die noodig zijn voor hun onder»houd of om hen naar hun vaderland terug te laten keeren; »overwegende dat het eene geheiligde schuld is van »menschlievendheid en burgerlijke liefdadigheid, om »ongelukkige slagtoffers van het onregt hulp te bieden, »waarvan de meesten voor den inval der Oostenrijkers »zijn gevlugt of zich onttrokken hebben aan de vervol»ging van despotieke gouvernementen, enz." — Pater Ventura is benoemd tot president dier commissie.

Een brief uit Italië verzekert dat drie battailjons burgerwacht, namelijk van Ponte, van Parione en Trastevere reeds zijn overeengekomen om tegen de gebeurtenissen van den 19 te protesteren, en te verklaren, dat zij niets meer bedoeld hadden dan het verjagen van vreemde raddraaijers, en dat het een onbeschaamde logen der democratische factie is, dat gemelde batailjons hunne stem zouden gegeven hebben tot de bijeenroeping der constituerende vergadering. »Gisteren, 24 Decem»ber, voegt die brief er bij, heeft het batailjon van het »Veld-van-Mars hare wapenoefening gehouden met de »banier van Pius IX; dit is alzoo eene nieuwe en veel»beteekenende protestatie tegen het gebeurde van den »19. Gallieno heeft zijn ontslag ingediend als komman»dant-generaal der burgerwacht." Men verzekert, dat die man, ofschoon een oogenblik afgedwaald, maar met eerlijke gevoelens bezield, weigert langer de medepligtige te zijn van de geweldenarijen der volksleiders.

Eindelijk vindt men een laatste bewijs voor de bestaande reactie in de minder beschroomde maar moediger taal van het klein aantal dagbladen, welke de regten des H. Stoels zijn toegedaan. Immers de *Costituzionale* bevatte dezer dagen het (door ons medegedeeld) adres van openlijke dankbetuiging aan de Katholijken van alle landen voor de blijken van deelneming in het lot des H. Vaders en van hunne gehechtheid aan zijn geëerbiedigden persoon, en in zijn nummer van den 26 leest men een voortreffelijken herderlijken brief van Mgr. den aartsbisschop van Florence over de smarten des H. Vaders.

Herhalen wij het dus met vreugde. Deze teekenen, ofschoon nog slechts de voorboden van gewigtiger gebeurtenissen, doen reeds zien welke beweging in de gemoederen heerscht. Hopen wij dat die terugkeer ten goede meer en meer welgemeend moge worden, en dat eindelijk die ondankbare en verdwaalde kinderen, vol ootmoed en berouw zullen wederkeeren en aan de voeten van hunnen Souverein en Vader den zegen en vergiffenis mogen komen afsmeeken.

Uit Florence en andere steden van Toskanen zijn heethoofdige leiders naar Rome gezonden, om, zoo het heet, *'s volks opvoeding te voltooijen*. Te Livorno willen zij de roode republiek uitroepen. De *Concordia* wil weten, dat de krijgstoerustingen te Milaan steeds worden voortgezet.

Men zegt dat de Fransche zaakgelastigde te Turijn in last heeft gekregen, aan den minister Gioberti eene nota te overhandigen waarin verklaard wordt, dat zoo ten gevolge van de uitdagingen van Sardinië, de oorlog met Radetzky mogt vernieuwd worden, Frankrijk niet gewapend tusschen beide zal treden, hoe ook de uitslag van den strijd moge zijn. Wat de bemiddeling betreft, Frankrijk ziet daar niet van af; het zal steeds den zachten weg inslaan.

WEERKUNDIGE WAARNEMING

te *Amsterdam.*

Stand des Thermometers op de hoogte van 14 Ned. el boven den beganen Grond.

				Sch. Fahr.
Donderdag 11 Januarij	's morgens	8	ure	38½ Graden.
» » »	's middags	12	»	38½ »
» » »	's namidd.	4	»	31 »
» » »	's avonds	8	ure	20 »
In den loop van den gepasseerden nacht was het *minimum* (laagste stand)				18 »
Vrijdag 12 Januarij	's morgens	8	»	19 »
» » »	's middags	12	»	22½ »
» » »	's namidd.	4	»	23 »

HANDELSBERIGTEN.

AMSTERDAM, 12 Januarij.

GRAANMARKT.

Roode *Tarwe* bij partij iets hooger, Poolsche bij gerijven als voren: 131 ℞ Rijn *f* 250, ent.; 127, 128 ℞ b. Pools. *f* 320, *f* 322, cons.

Rogge bij gerijf in een doen: 121 ℞ Holsteinsch *f* 138.

Garst en *Boekweit* zonder handel.

Haver prijshoudend: 80 ℞ dikke *f* 83.

Op 9 vaten Olie in Sept. en Oct. 61½ £vl. *Lijnzaad*. Aan de Lingen *f* 5 hooger. 111/12 ℞ Odessa *f* 260. *Raapolie* op 6/w. *f* 39; Vliegend *f* 38; primo Mei ek. *f* 37; Sept. *f* 36, Oct. *f* 35½, 6. Nov. *f* 35¼, 6. *Lijnolie* per 6/w. *f* 26½; Vliegend *f* 25½.

PRIJS-COURANT DER EFFECTEN.

		11 JAN. 4½ u. gebl.	12 JAN. 4½ u.	à	gebl.
NEDERL. Werkel. Sch.	à 2½ pCt.	49 7/16	49¾	49½	49½
Dito Dito	3 »	59¼	59¼	59 5/16	59 5/16
Dito Dito op resc.	3 »				
Dito Dito	4 »	79¼	76½	76⅝	76½
O. I. Leening	4 »		75¾		
Amortis. Syndic.	3½ »	76½	76½		
Handel-Maatschappij	4½ »				
Haarlemmermeer	5 »				
Aand. Rijn-Spoorweg	4½ »	79½	80		
Aand. Holl. S. M.	»		64		
BELGIE,	4½ »				
Dito	2½ »				
Dito bij Rotschild	2½ »	41⅝	41 11/16	42	41⅞
SPANJE, L. bij Ard. van 85 £	5 »	10¼	10⅛	10 3/16	
Dito Dito van 510 £	5 »	10 5/16	10⅛	10 1/16	10 5/16
Dito bij Dito onb. st.	5 »		10		
Dito	3 »	29¾	29½	29¾	
Dito Binnenl. à 6 m.	3 »	19 9/16	19 9/16	19 11/16	19 11/16
Coupons Ardoins	»	7⅛	6⅞	7¼	
Passive	»		3⅝		
Deferred	»				
Fransche Uitgest.	»	2 13/16	3		
PORTUGAL, te Londen	3 »	27 1/16	26⅞	27	
Dito Dito	4 »	28	27 13/16	28	27 13/16
Dito Binnenl. à 1 Conto	5 »				
RUSL. Ob. H 1798 en 1816	5 »	101	101	101⅛	101
Dito Dito 1828 en 1829	5 »	100½	100½		
Ct. b. d. 1831 en 1833	5 »	90			
Dito bij Hope	4 »	81	81	81¼	81¼
Dito bij Stieglitz en C°.	4 »	80⅝	80⅝	80¼	
Cert. te Hamburg	5 »				
Inschrijving in Assignat.	6 »		58½		
Cert. van Dito	6 »				
POLEN, Certific.	4 »		67⅝	67½	
Dito Aand. met Loten fl 300	*f*				
Dito Dito fl 500	»	126⅝	127½		
AMERIKA, Phil. Bank	6 pCt.				
Dito	5 »				
Dito Bank-Actiën		3 7/16	3½		

Oost., Met. 5 pc. 73¼, 74¾, 74½; 2½ pc. 38½, 39¾; Oblig bij Coll en C°, 4 pc. 66; Braz. 5 pc. 78½; 1843 76¼; Mexico 25, ¼, ¼; Peru 35, ⅝, ½; Grenada 16⅞, 17, 16 11/16; Ecuador 2 9/16, ⅝; Venezuela 19¾; Grieken 3 11/16, ⅞.

Wisselkoers.

2/m. Parijs 56½; Zigt Parijs 56 13/16; 2/m. Londen 11,95; Zigt Londen 12,—; 2/m. Hamburg 34 13/16; Zigt Hamburg 34 15/16; 3/m. Lissabon 41½; 3/m. Porto 41¼; 2/m. Petersburg 1,82.

BUITENLANDSCHE EFFECTEN.

ANTWERPEN, 11 Jan. Belg. leen. 2½ pc. 44; 5 pc. 86; 4½ pc. 78; Spanje Ard. 5 pc. 10; Binnenl. 3 pc. 19¾; Coupons —; Rom. Oblig. —.

PARIJS, 10 Jan. Fr. 3 pc. —,—; 4 pc. —,—; 5 pc. 75,45; 5 pc. N. 74,20; Schatk. —,—; Bank-Act. 1685,—; Belg. 1840, 5 pc. 86; 1842, 5 pc. 86; 2½ pc. —; 3 pc. —; Nap. 5 pc. 79,—; Spanje 3 pc. Binnenl. 19¼; 3 pc. Buitenl. —; 5 pc. Act. Rente 15; Piem. leen. 865,—; Passive —; Rom. leen. 66½.

MADRID, 4 Jan. Act. Sch. 3 pc. 19¾; id. 5 pc. 9½; Uitgest. Sch. 3⅝; Coupons 6; Pass. Buit. Sch. —.

LONDEN, 10 Jan. Cons. op tijd 89⅛ a 89¼; Braz. 75½ a 76½; 1829/39 74½ a 75½, Ecuad. 2⅞ a 3⅛; Ven. 19 a 20; Uitg. 5½ a 6½; Gren. 15 a 16; Uitg. 2⅞ a 3⅛; Denem. 3 pc. 66 a 68; Holl. 2½ pc. 48½ a 49; id. 4 pc. 76 a 77; Mexico 25⅛ a 25⅜; Perú 48 a 50; Port. 4 pc. 26 a 26½; 3 pc. 24½ a 25½; 5 pc. — a —; Rusl. 1822, 5 pc. 102½ a 103½; Spanje 5 pc. 14 a 14½; id. 3 pc. 27 a 27½; id. Passive 3¼ a 3½.

HAMBURG, 9 Jan. Rusl. Engels. leening 99; Cert. bij Stiegl. 4 pc. 80⅝; Spanje, Ard. 5 pc. 9; id. Binnenl. 3 pc. 18.

FRANCFORT, 9 Jan. Met. 5 pc. 73⅞; 2½ pc. 39⅜; Bank-Actien 1179; Darmst. Lot. fl. 50, 65; id. fl. 25, 21¼; Badensche Lot. fl. 50, 45¼; id. fl. 35, 26 5/16, Nassaus. 21, Holl. 2½ pc. 48⅞; W. S. 4 pc. 75¾; Sijndic. 3½ pc. 75½.

NIEUWSTIJDINGEN, BETREFFENDE INTRESTBETALINGEN, UITLOTINGEN, GELDLEENINGEN, ENZ.

PERUAANSCHE OBLIGATIEN.

In de vergadering van houders, op 4 dezer te Londen, is na eenige discussie met betrekking tot den speculatieven inkoop van obligatien, welke onlangs heeft plaats gevonden, en waarin het comité ten stelligste ontkende in het minst betrokken te zijn, mededeeling gegeven van een voorstel tot schuldregeling, den 21 December door den heer J. J. de Osma, gevolmagtigd minister van Peru, aan het comité ingezonden. — Na de wijzigingen, welke dit voorstel in eene bijeenkomst van het comité met gezegden minister op 29 December heeft ondergaan, komt hetzelve hierop neder:

De obligatien der leeningen, in dato 11 October 1822 en 20 Januarij 1825 gecontracteerd, zullen in nieuwe obligatien worden geconverteerd, waarop de rente à 4 pc. zal ingaan 1 April 1849, om vervolgens jaarlijk ½ pc. te verhoogen, en zulks totdat die rente in 1853 6 pc. zal bedragen.

Voor de achterstallige coupons zullen uitgestelde obligatien worden gegeven en wel tot een beloop van 75 pc. van het bedrag dier coupons. Die uitgestelde obligatien zullen, beginnende 1 April 1852, eene rente opleveren van 1 pc. in het eerste jaar, en vervolgens ieder jaar ½ pc. meer, tot 3 pc. toe.

Te beginnen met 1855 zal voor de alzoo daargestelde 6 pc. schuld een amortisatie-fonds van minstens 1 pc. 's jaars worden daargesteld, en even zoo met 1862 voor de 3 pcts. een amortisatie fonds van minstens ½ pc. 's jaars.

Beide soorten van obligatien zullen voor derzelver nominaal bedrag worden aangenomen in betaling van te verkoopen nationale goederen, alsmede van tolregten, op gelijken voet als voor de binnenlandsche schuld is vastgesteld of nader mogt worden vastgesteld. — Dezelve zullen ook met behoud van dezelfde rente en aflossing in binnenlandsche schuld kunnen overgebragt worden, en zulks tegen 10 dollars per pond sterling, onder bijvoeging van 10 pc. voor den wissel.

De rente der uit te geven obligatien zal halfjaarlijks te Londen worden betaald door een agentschap, bestaande uit 2 of 3 personen, door het gouvernement van Peru benoemd. — Voor rente en aflossing wordt verbonden de helft van de opbrengst der Guano, die in Engeland zal worden verkocht, door het gouvernement aan een handelshuis geconsigueerd. — Dit handelshuis zal aan het agentschap van die opbrengst rekening geven, aan hetzelve de benoodigde som voor rente uitbetalen, alsmede eenmaal 's jaars het restant, hetwelk tot een beloop van hoogstens 1 pc. tot aankoop van obligatien zal aangewend worden, waarvan ⅔ voor de 6 pcts. en ⅓ voor de 3 pcts.

In het hoezeer onwaarschijnlijk geval, dat immer de halve opbrengst der Guano ontoereikend zijn mogt, zal het gouvernement andere middelen aanwijzen.

De heer Osma had verder in dato 4 dezer aan het comité berigt, met de heeren Anthonij Gibbs en Sons, met wie het bestaande Guano-Contract tot 18 December 1849 is loopende, te zijn overeengekomen, dat de consignatie nog een jaar na dien datum aan hen zal geschieden, om de helft van het netto provenu aan het te benoemen agentschap uit te betalen, en dat die heeren zich hebben verbonden tot een voorschot, hetwelk voldoende geacht wordt tot betaling van de rente, zullende verschijnen op 1 October aanstaande.

De voorzitter, een en ander voordragende, zeide ook, dat de gegeven waarborg mag geacht worden ruimschoots toereikende voor de rentebetaling te zijn; — dat de schuld (primitief £ 1,816,000) thans per resto wordt begroot op £ 1,600,000; — en eindelijk, dat aan den heer Osma is in bedenking gegeven het aanstellen eener commissie, welke de gelden zoude ontvangen, opdat die niet door wettige of andere verhindering aan derzelver bestemming mogten onttrokken worden.

De vergadering heeft besloten:

het comité te magtigen, met Zijne Exc. den Minister van Peru eene overeenkomst tot schuldregeling te sluiten, op voorwaarden, niet ongunstiger dan nu zijn voorgesteld, daarbij echter op den voorgrond stellende, dat alle de inkomsten van Peru voor de schuld zullen aansprakelijk blijven;

dat van de uit te geven uitgestelde schuld 2½ pc. zal worden ingehouden tot goedmaking der kosten van het comité en verder ter belooning van de agenten te Lima;

dat de dank der vergadering aan lord Palmerston worde betuigd voor de instructien, aan den Engelschen gezant in Peru gegeven, tot ondersteuning van de vorderingen der obligatiehouders.

BADENSCHE AANDEELEN 1845, TWAALFDE UITLOTING, plaats gehad te Carlsruhe, den 29 December 1848.

De volgende 20 Nummers met Fl. 1000.

N°. 41525 159016 239267 239289 291973 346012 350422 350441
99796 159021 239275 239298 318524 350402 350439 380384
99799 159191 239282 284608

ADVERTENTIEN.

(1116) Heden overleed in den ouderdom van bijna 56 jaren, de Heer ABRAHAM VAN DER BEEK, dierbare Echtgenoot van

AMSTERDAM, D. M. VAN DER BEEK.
8 Januarij 1849. PIETERSZ.

Eenige kennisgeving.

(1118) Heden overleed na voorzien te zijn met de genademiddelen der H. Kerk, in den ouderdom van ruim acht en veertig jaren, mijn dierbare Echtgenoot CORNELIS VAN DER KOLFF, na eene genoegelijke echtvereeniging van achttien jaren, maakte eene kortstondige borstziekte een einde aan zijn voor mij en onze vijf kinderen zoo nuttig en werkzaam leven.

AMSTERDAM, A. M. P. HESSELFELT,
9 Januarij 1849. Wed. C. VAN DER KOLFF.

Een Bejaard Heer wenschte tegen *April* of *Mei* bij R. K. Lieden, zonder kinderen of andere commensalen, eene ongemeubeleerde **VOOR-** en **ACHTERKAMER** te huren met **ALCOVE** of iets soortgelijks, en voorzien van kleed en gordijnen, en daarbij met *zorg* bediend te worden. Iemand hiertoe gelegenheid hebbende, zende voor 1°. Februarij per gesloten briefje, onder Lett. D. opgaaf van adres, prijs, gemakken etc. etc. bij den Boekhand. VAN SPANJE, Kalverstraat, N°. 114.

NB. Hoe digter bij eene kerk hoe liever, terwijl volkrijke buurten of straten in geen aanmerking komen.

(1114) De Boekhandelaren J. M. WAANDERS, te Zwolle, en R. G. J. SLADOOT, te Groningen, hebben uitgegeven.

VERANTWOORDING VAN O. A. SPITZEN, R. K. Priester te Groningen op *een' naamloozen brief* ter verdediging van den Hoogleeraar en Schoolopziener P. HOFSTEDE DE GROOT. Prijs 50 Cents.

(1113) Bij den Boekhandelaar J. T. SOMMER, te Almelo, is van de pers gekomen:

JAARBOEKJE

vof a

TIJD EN EEUWIGHEID,

Derde Jaargang 1849.

Prijs 50 Cents.

EENE VERMANING ONDER VIER OOGEN

BETREFFENDE DE DRIE EERSTE BEDEN

VAN HET

ONZE VADER,

door

A. STOLZ.

Naar de Zevende Hoogduitsche Uitgave.

Gemakshalve en voor die Heeren Boekverkoopers welke hetzelve niet in commissie hebben ontvangen, is het onder meer andere verkrijgbaar gesteld, bij de navolgende Heeren Boekhandelaren:

Te Amsterdam, bij VAN LANGENHUYSEN en BORLEFFS; te Utrecht, bij VAN ROMONDT; te Groningen, bij SLADOOT; te Rotterdam, bij BRAAM; te Leeuwarden, bij MULDER; te Zwolle, bij WAANDERS en te 's Bosch, bij de Gebroeders VERHOEVEN.

Heden is van de pers gekomen:

PHYLACTERION,

een geheim Protestantsch genootschap, beschuldigd van fanatisme door zijne eigene statuten . . . 10 Cents.

De circulaire door dit genootschap rondgezonden, is door *de Tijd* met aanmerkingen toegelicht, medegedeeld. De Uitgever van *de Tijd*, aan de menigvuldige aanvragen om de Courant waarin dit stuk gestaan heeft, niet kunnende voldoen, heeft geoordeeld hetzelve, nog met eenige aanmerkingen vermeerderd, afzonderlijk verkrijgbaar te moeten stellen.

Ook wordt met succes gedebiteerd:

DE AFLOOP DER VERKIEZINGEN

TE

AMSTERDAM.

Jubelzang van een Katholiek Amsterdammer.
motto: „*Nous y brillons par notre absence.*"
Prijs 10 *Cents.*

Amsterdam, bij C. L. VAN LANGENHUYSEN, Drukker en Uitgever.